

i Aarenes Løb har været i forholdsvis stærkt Stigning. Enhver passende Forantaltning, som kan tjene til Begrænsning af dette Ondt, maatte hilses med Glæde." Og naar han saa gaar nærmere over til at sige, hvad det er, han særlig vil ønske for at være heldigt at faae Lovbestemmelser om, udtaler han det længere henne i sit Foredrag paa følgende Maade: „Det maatte anses som nødvendigt, at der blev oprettet et Statslaboratorium, hvor Undersøgelse af de af Loven omhandlede Næringsmidler paa Requisition af Politimyndighederne kunde blive foretaget, saa at Resultatet af disse Undersøgelser kunde fremtræde med fornøden Autoritet og hvilede paa Statens Ansvar. Endvidere maatte det anses som aldeles nødvendigt, at Straffebestemmelserne stærkedes; den almindelige Straffelov maatte, at dømmen efter stedsundne Exempler, anses som utilstrækkelig." Dertil, tror jeg, at det er rigtigst i Betragtning af det, der er passeret i Selskabet for Sundhedspleien, at holde sig. Det er Kvintessensen af denne Forhandling. Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds opholdt sig meget ubørlig ved det efter hans Opfattelse Utilstedelige i, at man i Lovforslagets § 3 fastholdt Politiets Ret til at foretage Husundersøgelse efter forfaldte Levnetsmidler. Jeg tror dog, at det ærede Medlem her ser noget urigtigt paa selve Lovforslaget. Vel staar der i § 1, at det paaligger Politiet at føre Tilsyn med visse Levnetsmidler og at brage Omsorg for, at disse Levnetsmidler jevnlig undersøges i alle Tilvirknings-, Oplags- og Udsalgsteder, samt ved Falholdelsen paa Torve og Gader — det er Bestemmelsen i § 1 — og hvorledes Politiet skal bære sig ad med at foretage denne Undersøgelse, og hvilken Ret Politiet har ved at foretage denne, findes i § 3. Men der staar dog slet ikke Andet i § 3 — og jeg er overbevist om, at det ikke er Meningen at lægge Andet ind i § 3, end hvad der virkelig staar — end at Politiets Embedsmænd og de, der isvrigt ere berettigede til at foretage disse Undersøgelser, ere berettigede til at kræve Udgang til ethvert Lokale, hvori Levnetsmidler falbydes eller opbevares til Forhandling eller underkastet haandværks- eller fabriksmæssig Tilberedning, i Tiden, i hvilken Falbydelsen eller Tilberedningen finder Sted." Altsaa, § 3 giver efter min Opfattelse slet ikke nogen videre Udkomst for Politiet end til at kunne forlange Udgang til disse Lokaler. Det forekommer mig dog, at det er absolut indlysende, at, hvis den vedkommende Fabrikant eller Forhandler, hvad man nu vil kalde ham, kan forhindre, at de, der skulle staae for Tilværet af hans Levnetsmidler, for at undersøge dem, komme ind i de Steder, hvor de tilvirkes paa fabriksmæssig eller haandværksmæssig Maade, derved, at han ikke vil lade dem komme ind uden efter en Retstjendelse, vil det være praktisk umulig for Politiet at komme paa Spor efter Forfalskninger.

Det er efter min Opfattelse i Virkeligheden ikke Noget, der med Gode kan stilles sammen med en virkelig Ransagning. Det, som § 3 efter min Opfattelse bestemmer, er blot, at Politiet har Lov til at gaa ind i den paagældende Fabrik paa den Tid, da den er i Gang, og udtage Prøver; det er dette og intet Mere. Skulde der ligge deri en Bemyndigelse til at foretage en egentlig Ransagning, hvad jeg foreløbig maa benegte, at der gjør, vil jeg forøvrigt dog tillade mig den Bemærkning, at der kunde dog ogsaa tænkes Tilfælde, hvor selv en Ransagning ikke kunde være ganske ubesøiet, og hvor den Omstændighed, at der her holdes paa Afgivelse af et Retsdekret forinden, kunde gjøre en saadan Undersøgelse aldeles illusorisk. Det ærede Medlem kjenner jo Udskafet til en ny Lov om Strafferetspleien. Det ærede Medlem vil vist give mig Ret i, at der i dette Udskafet i meget vidt Omfang er givet den Sigtede eller Mistænkte Rauteler, og at der ogsaa er givet Rauteler imod ubesøiet Ransagning; men faa vidt er Lovforslaget med al dens Liberalitet i denne Retning dog ikke gaaet, at det ikke i visse Tilfælde tilsteder at foretage en Ransagning uden forudgaaende Retsdekret. Jeg tillader mig at henvisse det ærede Medlem til § 117 i Udskafet, hvor det jo af praktiske Grunde er sagt, at selv en Ransagning kan foretages, hvor det maa siges, at, hvis et Retsdekret iforveien skulde gives, vilde en Ransagning blive ganske unyttig. Jeg fastholder fremdeles som min Opfattelse ialtfald af Lovens § 3, at her er slet ikke Tale om en almindelig Ransagning, men Loven indeholder ikke Andet, end at den giver Politiet eller de Funktionærer, hvis Pligt det er at undersøge Levnetsmidler, Ret til at gaa ind i et Lokale, og forbyder Vedkommende at forhindre dem i at udtage Prøve. Den Krænkelse af Husfreden kan vel egentlig slet ikke kaldes en Krænkelse, men det er ligesom en praktisk Fordring, som jeg finder det høist forunderligt, man ikke vil anerkende. Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leih) kaldte det Vædringsforslag, som han og flere ærede Medlemmer have stillet under Nr. 1, et Kompromis. Ja, det er meget muligt, det er et Kompromis, men det er i ethvert Tilfælde ikke et Kompromis mellem det ærede Medlems og vore Anstuelser, og det kan heller ikke kaldes et Kompromis mellem dette Thing og det andet Things Anstuelser. Det kan meget godt være, at det er kommet frem som et Kompromis mellem det ærede Medlems og hans Meningsfællers Anstuelser; men det, det her kommer an paa, maa jo dog være, om det var et Kompromis mellem virkelig skarpt mod hinanden staaende Anstuelser, og jeg mener, at det paa ingen Maade kan betragtes som et Kompromis mellem dette Things og Landsthingets Anstuelser. Derimod er jeg tilbøjelig til at tro, at de Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig i Forening med Andre at stille, og navnlig det